

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบการสอนแบบกลุ่มสืบค้นเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา

Cooperative Learning and Group Investigation as a Mean to Promote English Communication Skills among First-year Students at Thailand National Sports University, Yala Campus

ฐิตินันท์ พูลศิลป์^{1*} และ เสาวภา กิตติสาร¹

Thitinan Poolsin^{1*} and Souvapa Kittisathon¹

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา^{1*}

Faculty of Liberal Arts, Thailand National Sports University Yala Campus^{1*}

(Received: April 29, 2021; Revised: May 30, 2021; Accepted: June 21, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสืบค้น และ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสืบค้นกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา ปีการศึกษา 2563 กำหนดโดยเกณฑ์ร้อยละได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน สุ่มแบบเจาะจงตามคุณสมบัติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือทั้ง 3 ชุด โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ด้วยการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความตรงของเนื้อหา ได้ค่าระหว่าง 0.67 – 1.00 ทั้ง 3 ชุด และหาค่าความเชื่อมั่นของคูเตอร์ – ริชาร์ดสัน โดยใช้สูตร KR -20 ได้เท่ากับ 0.75 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนเรียน ($M=5.77$, $S.D=1.42$) , ($M=3.87$, $S.D=1.63$) เมื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสืบค้น พบว่า แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสืบค้นกับเกณฑ์ร้อยละ 60 พบว่า นักศึกษาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.66 และต่ำกว่าเกณฑ์จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.44

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสืบค้น ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

*ผู้ให้การติดต่อ (Corresponding e-mail: tpsd03@gmail.com เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ 08-7969-9792)

Abstract

The objectives of this study were to compare 1) English communication skills before and after provision of collaborative learning by using group investigation, and 2) English communication skills at the 60% level of test, after the provision of cooperative learning by using group investigation. Participants were 30 first-year undergraduate students from the Yala Campus of National Sports University, in the academic year 2020, randomly selected. Instruments were a learning management plan, an English exam, as well as an English communication skills assessment. Content validity of all those 3 tools was determined by 3 experts obtaining values between 0.67 – 1.00. The reliability was also examined. Data were analyzed using mean, standard deviation, and the t-test.

Results showed the following. 1) After provision of the collaborative learning by using group investigation, English communication skills had higher mean score ($M= 5.77$, $S.D=1.42$) than before ($M= 3.87$, $S.D=1.63$), with statistical significance at the .05 level. 2) Most of students (17 students, 56.66%) passed the English communication test at the 60% level after provision, and the other 13 students (43.44%) failed.

Keywords: Cooperative Learning, Group Investigation, English Communication Skills, Thailand National Sports University

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบันและอนาคต โดยเฉพาะด้านการศึกษาที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาประชากรของประเทศ ด้วยการจัดการศึกษาในปัจจุบันเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะภาษาอังกฤษเพื่อก้าวสู่การแสวงหาความรู้ (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2554) มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติให้ความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สามารถสื่อสารหรือนำไปประยุกต์ใช้ตามบริบทในการทำงานของตนเองได้ (ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 2563) ตามแผนพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกฝน พัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษในแต่ละชั้นปีอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงอันจะนำไปสู่การใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วเหมาะสมตามบริบทของผู้เรียน

จากการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่านักศึกษาขาดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เนื่องจากไม่มีความมั่นใจในตนเองในการสื่อสารภาษาอังกฤษในบริบทต่างๆ ประกอบกับสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยให้นักศึกษาได้ฝึกฝนตนเองอีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งการทำงานร่วมกับผู้อื่นถือเป็นอีกหนึ่งทักษะที่สำคัญในการสื่อสาร การจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และสามารถสื่อสารดีขึ้นนั้น จำเป็นต้องเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพให้ผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกันได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยกันด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตนก่อให้เกิดการพึ่งพากันในด้านการได้รับผลประโยชน์จากความสำเร็จของกลุ่มร่วมกัน (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2550 และ Johnson, & Johnson, 2009) ซึ่งเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญในการทำงานผ่านกระบวนการกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและสามารถสื่อสารดีขึ้น (Littlewood, 1998)

ผู้วิจัยสนใจในการนำรูปแบบการสอนกลุ่มสืบค้นซึ่งเป็นเทคนิคหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยกันสืบค้นข้อมูลมาใช้ในการเรียนรู้ร่วมกันและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (ทิสนา แหมมณี, 2548) ซึ่งผู้เรียนจะต้องพัฒนาตนเองในการเรียนรู้ให้สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน เนื่องจากทักษะเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการก้าวสู่อาชีพการงานที่ก้าวหน้ากว้างไกลในอนาคต สอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) ด้านแนวทางการพัฒนานักศึกษาและบัณฑิตในอนาคตควรส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบของทักษะชีวิต ทักษะสังคม (Socialization) การสะสมความรู้และความสามารถเชิงบูรณาการเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกและทำทลายความสามารถมากกว่าการเรียนรู้จากตำราเพียงอย่างเดียวและผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ด้วยตนเองก่อนจะก้าวสู่โลกการทำงานที่แท้จริง

วัตถุประสงค์วิจัย

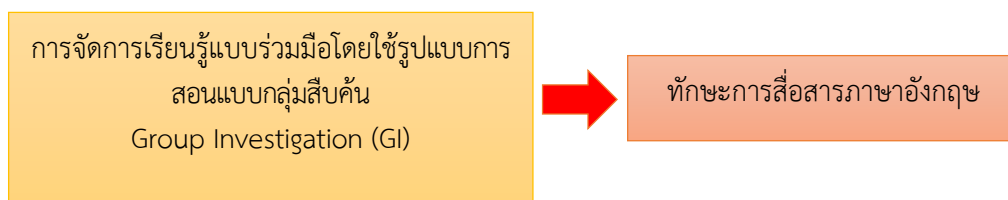
1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสืบค้น ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสืบค้นกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา

สมมติฐาน

1. ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสืบค้นสูงกว่าก่อนเรียน
2. เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสืบค้นกับเกณฑ์ร้อยละ 60

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) แบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนหลัง (One Group Pretest-Posttest Design)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา ตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตและบริหารธุรกิจบัณฑิต ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา มศ 051057 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคต้น ปีการศึกษา 2563 จำนวน 90 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 ภาคต้น ปีการศึกษา 2563 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเกณฑ์สัดส่วนร้อยละ 25 ได้จำนวน 23 คน ผู้วิจัยทำการเพิ่มกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 30 คน เพื่อป้องกันความไม่สมบูรณ์ของกลุ่มตัวอย่างและความเสมอภาคของกลุ่มตัวอย่าง สุ่มแบบเจาะจงตามคุณสมบัติ (Purposive Sampling) ดังนี้ เป็นนักศึกษาศูนย์กลางหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกายที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา มศ 051057 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคต้น ปีการศึกษา สอนโดยผู้วิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสืบค้น รายวิชา มศ.051057 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคต้น ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 แผน ที่ผู้วิจัยได้จากแนวทางการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของกรมวิชาการ และการจัดทำรายละเอียดของรายวิชามาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (มคอ.3)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบประเมินวัดความสามารถทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอัตนัย โดยได้แนวคิดการวัดผลการเรียนรู้ (ล้วน สายยศ, 2553) จำนวน 30 ข้อ 10 คะแนน

2. แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยได้แนวคิดจากการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) และการประเมินตนเอง (Self - Assessment) (Clark, J. L. D, 1979) (ยุทธพงษ์ บุญภา, 2550) และ (สุพรรณิ บุญเพิ่ม, 2551) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนโดยกำหนดองค์ประกอบเกณฑ์การประเมิน 4 ด้าน คือ การแสดงท่าทางและน้ำเสียง การนำเสนอ เนื้อหา และบุคลิกภาพ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนด้านละ 3 และ 2 คะแนนตามลำดับรายด้าน รวม 10 คะแนน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสืบค้น รายวิชา มศ.051057 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคต้น ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 แผน โดยวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC: Index of Item-Objective Congruence) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้ระหว่าง 0.67-1.00

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอัตนัย จำนวน 30 ข้อ 10 คะแนน หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-Objective Congruence) ได้ค่าระหว่าง 0.70 และ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยนำมาทดลองใช้ (Try out) ครั้งที่ 1 กับนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน วิเคราะห์ความเชื่อมั่นโดยวิธีของ คูเตอร์-ริชาร์ดสัน โดยใช้สูตร KR -20 ได้เท่ากับ 0.75

3. นำแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนโดยกำหนดองค์ประกอบเกณฑ์การประเมิน 4 ด้าน คือ การแสดงท่าทางและน้ำเสียง การนำเสนอ เนื้อหาและบุคลิกภาพ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนด้านละ 3 และ 2 คะแนนตามลำดับรายด้าน รวม 10 คะแนน โดยวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC: Index of Item-Objective Congruence) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้ระหว่าง 0.67-1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

มีขั้นตอนในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมนักศึกษา ก่อนการดำเนินการกิจกรรมการเรียนการสอน โดยผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์ กิจกรรม และรายละเอียดขั้นตอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้รูปแบบกลุ่มสืบค้นเพื่อพัฒนากิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

2. ทดสอบก่อนเรียนรายบุคคลโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอัตนัย จำนวน 30 ข้อ 10 คะแนน จากนั้นได้แบ่งนักศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม โดยมีการละตามกลุ่มคะแนน คะแนน 1-2 คะแนน 3-4 และ คะแนน 5-6 กลุ่มละ 10 คน รวม 30 คน

3. ผู้สอนและนักศึกษาร่วมกันเสนอหัวข้อเพื่อดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตาม 6 ขั้นตอนของรูปแบบกลุ่มสืบค้น ตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 การเลือกหัวข้อเรื่อง โดยผู้วิจัยให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อตามความสนใจที่ร่วมกันเสนอแนะ

3.2 การวางแผนร่วมมือกันในการทำงาน ผู้วิจัยให้แต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนในการศึกษา ค้นคว้า ข้อมูลที่กลุ่มได้เลือกหัวข้อไว้ และกำหนดประเด็นที่ต้องการศึกษาร่วมกัน

3.3 การดำเนินงานตามแผนการที่วางไว้ ผู้วิจัยให้นักศึกษาดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ โดยแบ่งตามความรับผิดชอบของแต่ละคนในกลุ่ม

3.4 การวิเคราะห์และสังเคราะห์งานที่ทำ ผู้วิจัยให้แต่ละกลุ่มวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล พร้อมทั้งสรุปผลงานจากการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลรายบุคคลและเตรียมการนำเสนอผลงาน

3.5 การนำเสนอผลงาน นักศึกษานำเสนอผลงานในรูปแบบต่างๆตามความสนใจและเหมาะสมกับข้อมูลที่ได้ศึกษาค้นคว้า เช่น นำเสนอรูปแบบเกมโชว์ การแสดงบทบาทสมมติ หรือ จัดทำสื่อบรรยายเวทีย่อย เป็นต้น

3.6 การประเมินผล ผู้วิจัยประเมินผลงานที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ โดยมีเพื่อนร่วมชั้นเรียนกลุ่มอื่นๆ ร่วมประเมินด้วย โดยใช้แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและแบบประเมินทักษะการทำงานเป็นทีม

4. ระหว่างการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้รูปแบบกลุ่มสืบค้น ทั้ง 6 ขั้นตอน ผู้วิจัยประเมินกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบประเมินทักษะการทำงานเป็นทีมที่สร้างขึ้น

5. เมื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบกลุ่มสืบค้น ขั้นตอนที่ 5 การนำเสนอ ผลงาน ผู้วิจัยนำแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นประกอบการพิจารณาผลการศึกษาและ ค้นคว้าข้อมูลอีกทางหนึ่งในการประเมินเพื่อนร่วมชั้นเรียนผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันประเมินโดยใช้เกณฑ์เดียวกัน ประกอบด้วย การแสดงท่าทางและน้ำเสียง การนำเสนอ เนื้อหาและบุคลิกภาพ

6. ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอัตนัย จำนวน 30 ข้อ 10 คะแนน

7. นำคะแนนที่ได้จากการประเมินก่อนการทดลองและหลังการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าสถิติต่างตามที่กำหนดไว้

8. นำผลการวิเคราะห์มาสรุปและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยพิจารณาจากข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มผู้เรียนซึ่งเป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา มศ.051057 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคต้น ปีการศึกษา 2563 วิเคราะห์โดยค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสืบค้น วิเคราะห์โดย Paired t-test

3. เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสืบค้นกับเกณฑ์ร้อยละ 60 วิเคราะห์โดย One-Samples t-test

จริยธรรมวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยวิธีทบวง คณะกรรมการเต็มชุด (Full board) เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2563

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยพิจารณาจากข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา มศ.051057 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคต้น ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน พบว่า ส่วนใหญ่เพศชาย 27 คน คิดเป็นร้อยละ 90 เพศหญิง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10

2. เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสับคัน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนัยสำคัญทางสถิติ คะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสับคัน

ประเมิน	N	M	S.D	t	p-value
ก่อนเรียน	30	3.87	1.63	12.790	.000
หลังเรียน	30	5.77	1.42		

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่าคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนเรียน ($M=5.77$, $S.D=1.42$), ($M=3.87$, $S.D=1.63$) เมื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสับคัน พบว่า แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสับคันกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสับคันกับเกณฑ์ร้อยละ 60

ลำดับที่	10 คะแนน Pre-Test	10 คะแนน Post-Test	คะแนนร้อยละ	การผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 60
1	6	6.5	65	ผ่าน
2	4	5	50	ผ่าน
3	6	8.5	85	ผ่าน
4	6	7	70	ผ่าน
5	2	5.5	55	ไม่ผ่าน
6	5.5	7	70	ผ่าน
7	2.5	6	60	ผ่าน
8	2.5	5	50	ไม่ผ่าน
9	4	6	60	ผ่าน
10	6	7.5	75	ผ่าน
11	5	6	60	ผ่าน
12	1	4	40	ไม่ผ่าน
13	4	7.5	75	ผ่าน
14	4.5	5.5	55	ไม่ผ่าน
15	1	3	30	ไม่ผ่าน
16	4	6	60	ผ่าน

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่	10 คะแนน Pre-Test	10 คะแนน Post-Test	คะแนนร้อยละ	การผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 60
17	5	7	20	ไม่ผ่าน
18	4.5	6	60	ผ่าน
19	2	5	50	ไม่ผ่าน
20	3	5	50	ไม่ผ่าน
21	3.5	6	60	ผ่าน
22	4	5	50	ไม่ผ่าน
23	1	2.5	25	ไม่ผ่าน
24	3	5	50	ไม่ผ่าน
25	6	7	70	ผ่าน
26	1.5	3	30	ไม่ผ่าน
27	6	7.5	75	ผ่าน
28	3.5	5	50	ไม่ผ่าน
29	5	7	70	ผ่าน
30	4	6	60	ผ่าน

จากตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสี่คน คะแนนเต็ม 10 คะแนน พบว่า หลังเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่ได้คะแนนเพิ่มขึ้น โดยมีนักศึกษาผ่านเกณฑ์ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.66 และมีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.34

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์คะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 60

คะแนน	N	M	S.D	t	p-value
หลังเรียน	30	5.76	1.41	-209.384	.000

จากตาราง 3 ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสี่คน กับเกณฑ์ร้อยละ 60 พบว่า แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสี่คน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา พบว่า คะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนเรียน ($M=5.77$, $S.D=1.42$), ($M=3.87$, $S.D=1.63$) เมื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสี่คน พบว่า แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการแบ่งนักศึกษาที่มีความแตกต่างด้านภาษาอังกฤษออกเป็นกลุ่ม และเน้นการแบ่งงานกันทำ ส่งเสริมให้นักศึกษามีการช่วยเหลือกันและร่วมมือกันทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจและมีการเกิดการพัฒนาด้านสังคมและมีความรับผิดชอบตนเอง มีเกิดการเรียนรู้ร่วมกันมากขึ้น โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดระหว่างเพื่อนในกลุ่มซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อิทธิพล อาจอินทร์ และธีรชัย เนตรถนอมศักดิ์ (2554) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้โครงการเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.72 คิดเป็นร้อยละ 82.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 และมีจำนวนนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 77.36 ซึ่งสูงกว่า

เกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75 และมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชลลดา ตียะวิสุทธิศรี (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนพรัตน์ราช ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กก่อนวัยเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนพรัตน์ราช ระหว่างก่อนและหลังได้รับประสบการณ์แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อีกทั้งทำให้มีการเรียนรู้การใช้คำศัพท์อังกฤษเพิ่มขึ้นเกิดเป็นมั่นใจที่จะนำภาษาอังกฤษมาใช้ในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของ Ahdell & Andersen (2001) ได้ทำการศึกษาในหัวข้อเรื่อง Games and Simulations in Workplace E-Learning ได้ทำการศึกษาว่า การใช้เกม และการจำลองสถานการณ์ (Simulation) สามารถสร้างให้นักเรียนมีส่วนร่วมได้หรือไม่ ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยชี้ให้เห็นว่า เกมและการจำลองสถานการณ์สามารถสร้างให้นักเรียนมีส่วนร่วมได้ และมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ สุนทร ลิขิตพานนท์ (2553) ได้อธิบายถึงวิธีการสอนโดยใช้เกมไว้ว่า การสอบโดยใช้เกมเป็นกิจกรรมที่สร้างความสนใจและความสนุกสนานให้แก่ นักเรียน มีกฎเกณฑ์ กติกา โดยเกมจะส่งเสริมให้นักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ เข้าใจและจดจำบทเรียนได้ง่าย และพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วส่งผลให้นักเรียนได้รู้จักการทำงานร่วมกันและมีกระบวนการในการทำงานอยู่ร่วมกัน ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่ม ควรได้รับการพัฒนาทักษะพื้นฐานในการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านปฏิสัมพันธ์ทั้ง 6 ขั้นตอนของรูปแบบกลุ่มสี่คน ซึ่งสามารถเป็นแรงกระตุ้นและแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

2. เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสี่คนกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา พบว่า คะแนนทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสี่คน คะแนนเต็ม 10 คะแนน พบว่า หลังเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่ได้คะแนนเพิ่มขึ้น โดยมีนักศึกษาผ่านเกณฑ์ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.66 มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.34 มีค่าเฉลี่ย 5.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.41 และมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสี่คน ทำให้นักศึกษาเกิดความร่วมมือในการเรียนและการทำงานเป็นทีมสามารถให้คำแนะนำแก่เพื่อน ๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธีระศักดิ์ สินชัย และพรพนนท์ สายัญญ์เกษ (2559) ได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบ ทีม คู่ เดี่ยว: กรณีศึกษาของโรงเรียนบ้านขอนแก่น ตำบลขอนแก่น อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบ ทีม คู่ เดี่ยว มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยนักเรียนมีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบ ทีม คู่ เดี่ยว โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ผลของการศึกษาชี้ให้เห็นว่าวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบ ทีม คู่ เดี่ยว เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านกระบวนการทำ งานกลุ่ม เป็นคู่ และเป็นรายบุคคล กิจกรรมที่ใช้ในวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น และมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสี่คนเป็นการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งนักศึกษาแต่ละคนในกลุ่มมีความถนัดและความสามารถที่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาทุกคนมีโอกาสที่จะช่วยเหลือกลุ่มให้บรรลุผลสำเร็จได้เท่าเทียมกัน ดังนั้น ผู้สอนจึงควรตระหนักในการสนับสนุนทักษะการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยการ

ให้รางวัลแก่นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเชิงบวก เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความพยายามที่จะเรียนรู้มากขึ้นเพื่อความสำเร็จของตนเองและของกลุ่ม

2. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบกลุ่มสี่คนเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและทักษะการทำงานเป็นทีมไปใช้ทดลองกับนักศึกษาชั้นปีอื่นๆ เพื่อจะได้สังเกตและเปรียบเทียบพัฒนาการในการเรียนรู้ รวมถึงช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาได้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมของนักศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลาขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำ และเสนอแนะปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณคณะผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้และขอให้เป็นอันสงฆ์ศลบันดาลให้ผู้มีพระคุณทุกท่านมีความสุขความเจริญตลอดไป

References

- ชลลดา ดิยะวิสุทธิศรี. (2555). การพัฒนาการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต (พยาบาลศาสตรบัณฑิต). ภาควิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี พุทธิชินราช. ชานนท์ ภาควิชาการ ศศิพร พงศ์เพ็ญพิศ และสุชีรา มะหิมะ. (2563). ผลการพัฒนาพฤติกรรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เกมส์คำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย. *ศึกษาศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 4(2), 45-55.
- ทรงยุทธ ต้นวัน. (2553). จัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานเป็นทีมและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา. *ศึกษาศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 4(1), 16 - 27.
- ทศนา แหมมณี. (2548). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระศักดิ์ ลินชัย และ พชรพนธ์ สายัญห์เกษะ (2559). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบ ทีม คู่ เดี่ยว : กรณีศึกษาของโรงเรียนบ้านขอนแก่น ตำบลขอนแก่น อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 8(2), 69-89.
- นริสา กัลยา. (2552). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เกม วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ยุทธพงษ์ บุญภา. (2550). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมสื่อสารนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. (2563). ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2561 – 2565 (ฉบับบททวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. ชลบุรี.
- ล้วน สายยศ. (2553). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

- สมเกียรติ อ่อนนิมิต. (2554). *ภาษาอังกฤษกับอนาคตของไทยใน ASEAN*. สืบค้นออนไลน์เมื่อ 26 พฤศจิกายน 2563, เข้าถึงได้จาก <http://www.facebook.com/notes/>
- สุนทร สันธพานนท์. (2553). *นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินต์ติ้ง.
- สุพรรณิ บุญเพิ่ม. (2551). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- อิทธิพล อาจอินทร์ และธีรชัย เนตรถนอมศักดิ์ . (2554). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานในรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 5 ปี*. วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 1(1), 1-16.
- Ahdell, R. & Andersen, G. (2001). Games and Simulations in Workplace E-Learning. (Unpublished Master thesis) Norwegian University of Science and Technology.
- Clark, J. L. D. (1979). Direct vs Semi-Direct Tests of Speaking Proficiency. Concepts in Language Testing. Washington DC. TESOL.
- Cronbach, L. J. (1951). *Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests*. *Psychometrika*, 16(3), 297-334.
- Johnson, D. W. & Johnson, F. P. (2009). *Joining Together: Group Theory and Group Skills*. 7th Ed. New York. Pearson Education.
- Klawe, M. & Phillips, E. (1995). *A Classroom Study: Electronic Games Engage Children as Researchers*. (Unpublished Master thesis). Canada: University of British Columbia
- Littlewood, William. (1998). *Communicative Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.